

LBRIS

We know
books

MICUL GHID AL STILULUI

AUDREY HEPBURN

CAROLINE JONES

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

JONES, CAROLINE

Micul ghid al stilului - Audrey Hepburn / Caroline Jones.

- București : RAO Distribuție, 2022

Index

ISBN 978-606-006-718-4

929

687.1

RAO Distribuție

Str. Bărgăului nr. 9 11, București, România

www.raobooks.com

www.rao.ro

CAROLINE JONES

The Little Book of Audrey Hepburn

Text © Welbeck 2020

Design © Welbeck 2020

Toate drepturile rezervate

Micul ghid al stilului. Audrey Hepburn

© RAO Distribuție, 2021

Pentru versiunea în limba română

Traducere din limba engleză

Iris-Manuela Anghel prin LINGUA CONNEXION

2022

ISBN 978-606-006-718-4

Tipărit la Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

Cuprins

Introducere 7

S-a născut o stea: Primii ani 13

Vacanță la Roma: Definierea eleganței europene 25

Sabrina: Consolidarea stilului lui Audrey 35

Dragoste la prima vedere: Colaborarea Hepburn–Givenchy 49

Funny Face: Frumusețe, coafuri și machiaj 61

Mic-dejun la Tiffany: Nașterea unei embleme 71

My Fair Lady: Muza fotografilor 83

Parisul încă zgomotos: Eleganța anilor '60 98

Rochia neagră de cocktail și „prieteni” ei: Simbolurile stilului
lui Audrey 113

Căsătoria, copii și iubirea adevărată 127

Hepburn și misiunile umanitare 143

Moștenirea nemuritoare a lui Audrey, o emblemă a lumii modei 151

Index 158

Surse și fotografii 160

Mulțumiri și credite 160

Introducere

„Hainele sunt o pasiune pentru mine – îmi plac atât de mult încât au devenit practic un viciu.“

Afirmație făcută de Audrey Hepburn unui ziarist pe platoul de filmare al filmului *Sabrina* în 1954

Nicio altă eră a cinematografiei nu a dat naștere unei pleiade mai strălucite de stele pe podiumul de modă ca vârsta de aur a Hollywood-ului de la mijlocul secolului XX. Și dintre toate marile vedete ale acestei perioade, niciuna nu întruchipează mai bine noțiunile stilului modern ca actrița de origine britanică Audrey Kathleen Ruston. În anii ce-au urmat morții ei timpurii ca urmare a unui cancer nimicitor, imaginea emblematică a lui Hepburn atât în lumea filmului, cât și a modei își continuă nestingherită traiectoria pe tot cuprinsul globului. Sintagma „tipic Audrey“ („That’s so Audrey“) a devenit în limba engleză extrem de revelatoare, fiind des folosită de pasionații de modă ca să descrie o anumită rochie neagră de cocktail, o pereche de pantaloni Capri sau o fustă lungă, plisată. Dar, în același timp, imaginea cinematografică a lui Hepburn – cea de ingenuă elegantă, pe cât de inocentă, pe atât de cosmopolită, sofisticată și excentrică – este cu totul unică și excepțională, încât cu greu poate fi descrisă în cuvinte. „Farmecul lui Audrey seamănă cu cel al *Monei Lisa*“, spunea prietenul ei, regizorul de film, Peter Bogdanovich. „Nu poți să-l definești; ci doar să-l trăiești.“

De-a lungul celor șase decenii cât s-a aflat în atenția publicului ca star de cinema, iar mai târziu ca Ambasador Special UNICEF, Hepburn a reprezentat mereu simbolul grației desăvârșite. Fie că purta o rochie Givenchy, fie ținuta ce-a devenit cartea ei de vizită – pantaloni trei sferturi, un pulover pe gât și balerini –, arăta întotdeauna impecabil. Nu e de mirare, așadar, că un sondaj realizat recent în Marea Britanie dezvăluie faptul că, în ciuda celor 60 de ani câți au trecut de la apogeul gloriei sale, Audrey Hepburn rămâne emblema modei britanice.

Pagina alăturată: O fotografie făcută pe platoul de filmare de la *Sabrina* (1954) o surprinde pe Audrey, o iubitoare a modei, purtând o haină roșie, marca Givenchy, al cărei buzunar are modelul unui pudel.

În epoca de astăzi a celebrității rapide, când eticheta de „simbol al lumii modei” este aplicată atât de frecvent și atât de ușor încât și-a pierdut impactul, Hepburn ne reamintește adevărata semnificație a sintagmei. Modestă, modernă și curajoasă, îndrăznind să exploreze ținutele masculine în timp ce își păstra frumusețea feminină, marea stea de cinema a lăsat o moștenire fără seamăn, ce continuă să influențeze și astăzi lumea modei. Imaginea ei avangardistă reușea să împletească simplitatea, confortul și eleganța, creând un rafinament atemporal, sfidător de european, ce se contopea cu personalitatea ei. Stilul mamei sale, spune fiul lui Audrey, Sean Hepburn Ferrer, era „ogîndirea unei frumuseți lăuntrice croite din disciplină, respect pentru cei din jur și încredere în umanitate”.

Născută în Belgia pe 4 mai 1929, Audrey a avut o copilărie presărată de greutățile celui de-al Doilea Război Mondial, dar supraviețuiește vicisitudinilor, atingând pragul maturității în epoca postbelică, o perioadă caracterizată printr-o creștere economică rapidă și un optimism debordant. Luptele timpurii și ambițiile nețărmurite din vremuri de pace îi vor modela caracterul și personalitatea. În Europa postbelică, viața se schimba rapid pentru femeile care, datorită efortului lor de război, se bucurau acum de mai multă independență, lucrând în număr mult mai mare decât înainte. Această libertate se reflecta inevitabil și în modă, iar imaginea emblematică a lui Audrey era produsul – și simbolul – acestor vremuri dinamice. Pe cât de băiețos, pe atât de feminin, pe cât de independent, pe atât de seducător, stilul ei oglindea perfect atmosfera vremurilor. „Audrey a fost una dintre primele femei moderne”, susține designerul Vera Wang. „Ținutele îi reflectau spiritul și mintea. Și pentru asta și-a asumat mereu riscuri.”

Astăzi, imaginea „Audrey” este atât de bine croită în conștiința noastră încât uităm cu ușurință cât de revoluționară era atunci când a interpretat, în 1953, rolul prințesei Ann din filmul *Vacanță la Roma* alături de Gregory Peck în rolul lui Joe Bradley, un ziarist american. Cu trăsăturile ei fine și diafane, cu trupul ei mlădios și ținutele-i școlărești, creațiile legendarei creatoare de modă Edith Head, Hepburn debuta într-o perioadă în care imaginea de star de cinema presupunea forme exagerat de feminine, ca cele ale divelor Marilyn Monroe și Jane Russell. Sau, după cum spunea la vremea respectivă regizorul Billy Wilder, cel care avea să-i ofere următorul rol principal din filmul *Sabrina* (1954): „După atâtea ospătărițe care devin staruri de cinema, avem, în sfârșit, și un moment de respiro, când ne

Fotografie de studio de la începutul anilor '50, care o înfățișează pe Audrey cu renumitul ei breton și o eșarfă de mătase la gât, imagine pe care o prefera în perioada ei de debut.

putem bucura de rafinamentul desăvârșit. O fi ea subțirică și firavă, dar când o vezi pe fata asta, simți că te afli în prezența unei persoane cu totul aparte. Este o calitate rară, dar n-ai cum s-o ignori când o descoperi“.

Impactul rapid al lui Audrey a dus la crearea unor producții cinematografice nemuritoare – 27 de filme realizate între 1948 și 1989, printre care și *Mic-dejun la Tiffany* (1961). Bucurându-se de un succes la fel de răsunător, *Vacanță la Roma* prevestea o colaborare îndelungată cu designerul căruia avea să-i devină muză – Hubert de Givenchy – după ce acesta i-a creat rochia pe care avea să-o poarte la ceremonia de decernare a premiilor Oscar din 1954, unde avea să primească premiul pentru cea mai bună actriță.

Prin ținutele afișate în filme și prin numeroasele apariții în revistele de modă, Audrey a conferit noi dimensiuni rochiilor strânse în talie, rochiilor negre de cocktail și rochiilor de bal, câștigându-și locul încă din 1961 în *Hall of Fame* pe lista internațională a celor mai bine îmbrăcate persoane. Iar stilul ei trainic i-a adus renumele eleganței și rafinamentului în revistele de modă.

În 2006, rochia neagră de cocktail, marca Givenchy, pe care a purtat-o în *Mic-dejun la Tiffany*, s-a vândut pentru suma de 467 200 de lire sterline (aproximativ 665 000 de dolari) – cel mai mare preț plătit vreodată pentru o rochie purtată într-un film. Deși este un stil cu neputință de atins pentru majoritatea iubitorilor de modă, captarea imaginii lui Audrey continuă să fie țelul suprem al femeilor de pretutindeni. Cu modestia ei bine cunoscută, Hepburn ar fi de acord. La urma urmei, nu putem subestima rolul extraordinar al modei prin care aceasta a reușit să scoată din carapacea ei o tânără cumplit de timidă. Mai simplu spus, a transformat-o complet. „Se spune că haina îl face pe om“, a declarat Audrey. „În cazul meu, însă, hainele mi-au conferit încrederea de care am avut mereu nevoie.“ Cel care a observat această înrăurire a fost Givenchy, „Insufla viață hainelor“, avea să spună designerul preferat al lui Hepburn. „Avea un stil aparte prin care le conferea o parte din propria-i personalitate, un stil pe care nu l-am mai văzut la nimeni altcineva... Și s-a petrecut o magie. Se simțea deodată bine în pielea ei – și îi simțeau încăntarea și bucuria.“ Din fericire pentru noi, această vrajă dăinuie și astăzi, inspirându-ne, încântându-ne și încurajându-ne pe noi, cei care încercăm să-i călcăm pe urme și să-i imităm stilul unic, tipic „Audrey“.

Pagina alăturată: O fotografie clasică a lui Audrey în legendara rochie neagră, marca Givenchy, din *Mic-dejun la Tiffany*.

S-a născut o stea: Primii ani

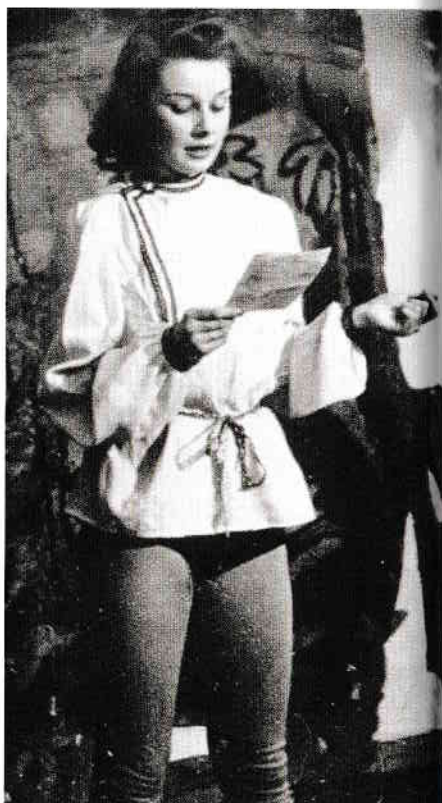
Audrey Hepburn avea să mărturisească în anii maturității sale faptul că suferințele îndurate în copilărie în Olanda ocupată de naziști au exercitat o influență covârșitoare asupra obiceiurilor ei profesionale și a filosofiei de viață. Lupta cu malnutriția și sărăcia lucie din timpul războiului i-a conferit nu doar un puternic sentiment de compasiune, ci și creativitatea și simplitatea unui stil vestimentar născut din nevoia de a-și crea singură hainele din resturi de materiale pe care le găsea la îndemână. Pe tot parcursul vieții sale, va fi mereu o persoană discretă și modestă, dar dincolo de suprafață se ascundeau o hotărâre de fier și o tenacitate uluitoare ce-și aveau rădăcinile în aceste lupte timpurii.

Născută la Bruxelles în 1929, Audrey Kathleen Hepburn-Ruston era fiica lui John Victor Hepburn-Ruston, de origine engleză, și a Ellei van Heemstra, o baroneasă olandeză. „E de-a noastră”, se spune că i-ar fi mărturisit regina-mamă Elisabeta fiicei sale, Elisabeta, după ce a cunoscut-o pe tânăra Audrey, care a cucerit-o cu accentul ei impecabil și manierele ireproșabile. Dar în ciuda rădăcinilor ei aristocratice, viața lui Audrey avea să fie în curând tulburată de suferințe personale și conflicte continentale. Tatăl ei, John, a plecat de acasă pe când Audrey avea doar șase ani, eveniment pe care marea vedetă de cinema avea să-l descrie mai târziu ca fiind „cel mai traumatizant din viața mea”, iar fetița a fost trimisă ulterior la un internat din Kent. Apoi, odată cu izbucnirea războiului din 1939, Audrey, acum în vârstă de nouă ani, s-a văzut din nou dezrădăcinată, fiind nevoită de această dată să părăsească școala din Anglia și să se mute în casa familiei mamei sale din Olanda, țară despre care se credea că va rămâne neutră în timpul conflictului. Dar în anul următor nemții au invadat Olanda, iar Audrey și familia ei s-au trezit captivi în orașul Arnhem.

Pagina alăturată: Audrey și mama ei extraordinară, baroneasa olandeză Ella van Heemstra, la New York, în 1951, după prima apariție a lui Audrey pe Broadway în renumita piesă *Gigi*.

Ca mulți alți olandezi, familia a suferit cumplit în timpul ocupației naziste, iar Hepburn a fost martora multor execuții – printre care și cea a unchiului său – și a întemnițării fratelui ei. Timp de o lună, a fost nevoită să se ascundă într-o pivniță împreună cu mama ei. „Am pierdut totul, firește – casele, averea, banii. Dar nu ne păsa nici cât negru sub unghie. Am reușit să rămânem în viață și asta era tot ce conta”, avea să-și amintească Audrey mai târziu.

Proviiziile de hrană și combustibil au fost confiscate de nemți și mii de olandezi au fost condamnați să moară de foame. Audrey avea să povestească mai târziu cum a reușit să supraviețuiască făcând făină din

bulbi de lalea, din care făceau apoi pâine ca să suplimenteze donațiile caritabile de hrană. Malnutriția de care avea să sufere ulterior îi va subrezi pentru totdeauna sănătatea. Nu va uita însă niciodată pachetele de mâncare primite de la UNICEF, datorită cărora a reușit să supraviețuiască împreună cu familia ei, și și-a manifestat adesea recunoștința când a devenit ambasadoarea acestei organizații.

În ciuda vitregiilor sorții, Audrey a început să facă primii pași spre luminile rampei. După ce-a luat lecții de balet de la vârsta de cinci ani, dragostea pentru scenă a încurajat-o în timpul războiului să dea spectacole de dans ca să strângă bani pentru Rezistența olandeză.

Fotografiile de pe pagina alăturată și cea din dreapta: Aceste trei imagini o surprind pe Hepburn în jurul anului 1946, participând la evenimente dansante în timpul ocupației germane din Arnhem, Olanda, în perioada celui de-al Doilea Război Mondial. Având studii de balet, se spune că a dansat în secret în fața unui public mic ca să strângă fonduri pentru Rezistența olandeză.